

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 24 August.

S'a făcut multă sfară cu conferențele Verfassungstreurilor de dincolo de Laita, ținute la Linz. Advocații, profesorii și alți oameni ai teoriilor constituționale au rostit lungi cuvîntări în Linz și s'au enunțat, că nu vor repăși dela Errungenschafturile și libertățile constituționale. Conte Taaffe la rîndul seu vine și parodiază de minune în „Bohemia”, pe Verfassungstreuri dela Linz, afirmînd și el sus și tare, că nici el nu voiesce altceva, prin urmare partida constituțională este de acord cu ministrul Taaffe. Declarațiunea aceasta în „Bohemia” a turburat în câțva pe Cehii neinițiți în secretele partidelor lor. Cei inițiți însă s'au declarat și acum de curînd într'o adunare generală de casin, că sînt hotărîți a intra în senatul imperial.

Despre min. Boerescu și despre călătoriile sa în Cestiunea Evreilor s'au scris multe de un timp încoace. Acum publică „Agence Havas” un memoriu în analiză, care face rotundă în diaristica europeană și pe care și noi îl aflăm destul de interesant pentru de al reproduce și noi după „Renascererea” în următoarele:

Memoriul prezentat de către d. V. Boerescu, ministru al afacerilor străine din România, diferitelor cabinete Europene semnătoare ale tratatului de Berlin, reamintesc în prima linie că două din prescripțiunile cuprinse în art. 44 al tratatului de Berlin sînt deja înscrise în constituțiunea română: că adevărat libertatea și practicarea esterioră a tuturor cultelor sînt asigurate tuturor în România și că naționali tuturor puterilor sînt tratați pe același picior de egalitate.

Cât despre a treia prescripțiune, aceea privitoare la dobîndirea și la bucurarea de drepturile civile și politice, guvernul român recunoaște nevoia unei reforme, care se consacre

adoptarea ei în principiu: dar el nu înțelege se procedă de cît treptat și în marginile posibilului din cauza unor greutăți de ordin cu totul intern.

Esecutarea art. 44 cere dispozițiuni cari se refer unele la viitor și altele la trecut.

Pentru acele care priyesc viitorul, guvernul român le va rezolva prin nouă legi organice, prin modificări aduse legilor în ființă.

Un proiect special privitor la revizuirea art. 7 va conține, numai în vederea viitorului, enunțarea generală a principiului prin care orice străin va pute dobîndi calitatea de cetățean român fără deosebire de religie, conformîndu-se cu prescripțiile legii asupra împămîntenirii.

Deosebit de aceasta, proiectul de revizuire va dispune că dreptul de a dobîndi imobile rurale este un drept politic.

Toate dispozițiunile acestei legi de revizuire precum și restricțiunile privitoare la dobîndirea proprietăților rurale de către necetățenii români, nu se aplică la Dobrogiă nici la locuitorii sei deveniți Români prin a-necsa-re.

Esecutarea art. 44 din Tratatul dela Berlin, încât privește viitorul ar fi astfel întemeiat numai și numai pe împămîntenirea individuală.

Ajungînd la aplicarea prescripțiunilor tratatului întru ceea-ce privește trecutul, D. Boerescu espune în memoriul seu, că Israelii și Armenii, în timpul cele vechi, aveau în România aceeași situațiune ca acea a Arabilor din Algeria, care sînt supuși francezi fără a avé drepturile de cetățeni francezi.

Guvernul român voiesce să modifice situațiunea actuală dar treptat; căci Israelii cari locuiesc în România prin moravurile, tradițiunile și aspirațiunile lor formează în Stat o colonie cu totul străină, un fel de colonie germană.

Din ei 763,000 contribuabili cari duc sarcinile Statului din România, nu se numără de cît 27 Israelii din 100: adică din 100 locuitori. Crestinii cari plătesc impozitele reprezintă 96, 43 la sută și Israelii numai 3,57 la sută.

Nu se poate cere României se admită nu mai de cît pe toți Israelii la egalitatea civilă și politică când Francia, Englitera, Austria, Suedia, și Algeria n'au făcut aceasta. Pretutindeni statele au procedat prin măsuri pregătitoare, asupra cărora au trebuit chiar să revină une ori pentru că fuseseră luate prea grabnic.

Memoriul reamintesc în cea privitoare la emanciparea Jidanilor în Algeria, care se făcî în 1871, a provocat rescoale în țară și că d. Thiers, atunci președinte al republicii franceze a trebuit să prezente un proiect prin care se abrogă decretul de emancipare dat de guvernul apărării naționale.

Memoriul mai dice, că pentru trecut guvernul va propune Camerilor se acorde îndată și fără stagiul calitatea de cetățean român Israelitilor, supuși români, cari vor fi dat dovezi de asimilare. Se va lua în considerațiune condițiunea socială și serviciile aduse țerei.

După ce a făcut se resară avantajele ce prezintă sistemul listelor nominale asupra sistemului categoriilor; memoriul d-lui B. Boerescu conchide dicînd că România voiesce a se pune la nivelul celorlalte State din punctul de vedere al dreptului public; și exprimă speranța, că puterile nui vor cere să se sinucidă.

După „Riforma” lui Crispi, s'a apucat „Opinione” a lui Minghetti și alte foi, de specialitatea militară („Italia militare” și „Esercito”) de recensimul studiilor lui Haymerle „Italia caeres”. Discuțiunea e neplăcută, dară pînă acum n'a dat ansă la descurcări diplomatice.

Cestiunea Israelită.

II. Resultate ale usurei în România.

(5 Urmare)

Pentru esecutarea unor obligații private datornicul să fie considerat ca un vinovat și esecutat manu militari.

Și aceasta se petrece, nu sub regimul celei mai liberale constituții care garantează libertățile individuale și care recunoaște și sateanului dreptul pentru alegere de deputați, cari să voteze, între altele, legi calegea din 1868. Astfel dar clasa cea mai mare este supusă unor asemenea legi în folosul clasei proprietarilor, dar mai cu samă a arîndașilor. Și pentru justificare se învoacă interesul producerei agricole, ca și când aceasta ar fi reprezentată numai prin proprietari și arîndași.

Resultatele economice ale robirei țeranului prin tocmeli agricole le și simțim. Condițiile în privința ierbăritului fiind atît de oneroase, sateanul e silit ași mărgini cultura, și caută săși vîndă vitele ce le are. Micșorarea numărului vitelor în paguba agriculturii, acesta e un fapt necontestabil, constatat nu numai prin cunoașterea și afirmarea oamenilor competenți, ci și prin cifrele oficiale. La 1860 s'au aflat în România 2,751,168 capete de vite mari și mici, ear după recensimul anului 1873 nu erau decît 1,886,990. Și de sigur, că numărul vitelor s'a mai micșorat considerabil prin efectele epizootiei grozave din 1877 și 1878 și a rechizițiilor din acei ani care, numai pentru trebuințele armatei române în acei doi ani, după constatările făcute de directorul statisticii generale, au consistat în 264,394 caré de transport cu 528,788 de boi, cari au trebuit să percurgă 26,143,677 kilometre.

Dacă analizăm diferitele tocmeli agricole ce cunoaștem, găsim că dobînda ce plătesc sateanul pentru ceea ce primesc în pămînt, în nutriment,

FOIȚA.

Esposițiunea dela Paris.

(Încheiere).

IX.

München.

München, capitala Bavariei, s'a fundat de Enrie Leul în 1158 pe un loc, ce era posesiunea unor călugări: forum ad Monachos, și de aci numele München și apoi München. Cu toate aceste orașul începî a prospera abia sub regele Macsimilian I († 1825) și mai târziu sub fiul seu Ludovic I († 1868), carele ridicase o mulțime de edificii monumentale și făcuse din München așa dicînd reședința artei germane.

Spre vest dela strada lui Ludovic se estinde o mulțime de strade paralele, ce sînt strătăiate de alte strade paralele, așa cît părțile sînt quadrate sau paralelograme. Această parte a orașului este Muncul Nou carele abstrăgînd dela regularitatea sa, are atâte edificii pompoase și de gust arhitectoric ales, cît sîntem siliți a-l număra între cele mai frumoase orașe moderne.

În partea vestică a Muncului ne bat la ochi următoarele memorabilități. Aproape de Odeon se află „Piața Witelbach” decorată cu statua lui Macsimilian I ca călăreț, carele fundase Liga și a raportat victoria de pe Muntele Alb la Praga 1620. În stînga vedem frumoasa „Piața Macsimilian” cu statua lui Scholle vîrsată de Miller, ear în dreapta minunatul palat de Wittelsbach.

În mijlocul „Piaței Caroline” se înalță un obelisc vîrsat sub Ludovic la 1833 din tunuri cucerite ce apasă 61,874 p. și poartă inscripțiunea „den 30,000 Bayern, die im russischen Kriege den Tod fanden. Auch sie starben für des Vaterlandes Befreiung.”

Spre Nord dela această piață aflăm două edificii frumoase în stilul renascerei și decorate cu statuele celor mai celebri pictori. Unul este „Pinacotheca Vechia” ce cuprinde peste 1400 picturi renumite ale scoalelor vechi, celalalt e „Pinacotheca Nouă.” Tot în aceste se mai află un cabinet de metalografi; o

colecțiune de vase rare și un anticuarium. În vecinătate zace școala Politehnică, al cărei parter e întreg de granit și are un portal frumos de colonne ionice cu inscripțiunea: „Ludovico II Bav. rege aere publico extructum. Artibus Scientiis.”

Un edificiu imponent și curios este „Glyptotheca”, (galeria de sculpturi), căci pereții esteri n'au ferestri ci lumina intră în cele 13 sale ale muzeului numai din curte. De almintreia esteriorul seu e foarte frumos în stil ionic. Porticul e decorat cu Minerva, patroana artelor plastice, opera lui Schwanthaler, ear în nișele păreților vedem statuele acelor persoane mitologice, cari stau în legătură cu o sculptură, precum și statuele celor mai renumiți pictori antici și moderni.

Vis-a-vis de glyptotheca zace Palatul esposițiunii de arte, ce servește de localitate pentru esposițiunile transitorice arangiate în fie-care vară de artiștii orașului. O frumusețe rară între aceste edificii monumentale, ce încun-

giură piața regală sînt: „Propylee”, adică o poartă imponentă cu colonne ce în afară sînt dorice și în l'untru ionice. Reliefele ilustrează scene din lupta pentru libertate a Elinilor. Poarta s'a edificat de Klenze în 1862. Ne pare lucru curios, că terminii grecesci: Pinacotheca, Glyptotheca, Arcade, Propylae, Monopteros etc. au devenit în Munc de tot populari și sînt înțeleși de ori și cine, pe când la noi simplii termini ai măsurii metrice causeră atîta bătaie de cap, cît abia s'au putut introduce la popor.

Surprindetoriu este și minunatul „Palat de sticlă”, ce servește de local pentru esposițiuni și festivități mari. Palatul întreg consistă numai din fer și sticlă și are o lungime de 233 m.

Fie-care străin, carele trece prin Munc, trebe să cerceteze „Halla Gloriei și Bavaria”, căci aceste sînt rarități, de cari Bavarzii sînt mândrii.

(Va urma.)

nu e mai mică de 84, 90% dar în cele mai multe casuri ea e de 164%, de 200%, de 250%, de 300%.

Ce să dicem când aflăm că arăndași, persoane onorate în societate și deputați cer săteanului pentru 2 lei dați împrumut câte 30 bani dobândă pe lună și o zi de muncă, ceea ce constituie, socotind ziua numai cu 1.40 bani 260% pe an. Ce miserie și lipsă de conștiință se revelează prin aceasta!! Nu e mirare să aflăm, că săteanul muncește numai pentru plata dobânzii și capitalul rămâne datorat.

Și dacă exploatarea miseriei săteanului se săvârșește în asemenea mod chiar de către arăndași sau proprietari creștini, ce trebuie să fie în Moldova, unde acei cari exploatează pe țărani sunt israeliții așezați în sate, ca arăndași, ca cârcimari sau ca prăvăliași?! Se știe că nu e sat în Moldova, care să nu aibă speculanți israeliți mai ales sub forma de cârcimari sau prăvăliași. Însemnătatea numerică a israeliților în satele numai a Moldovei se constată prin cifre oficiale.

În anul 1870 s'au încheiat în satele Moldovei 634 căsătorii între israeliți, s'au născut 2048 copii israeliți și au murit 1268. În lipsa de supraveghere serioasă de către poliție, în disprețul diferitelor legiuri, făcute în diferite timpuri în Moldova, israeliții au fost îngăduiți a se așeza ca cârcimari și a locui în sate, cu toate că prin legea din 1843, s'a recunoscut aceasta ca o pricină de dărimare a stărei materiale și morale a locuitorilor; — ei au fost îngăduiți a lua moșii în arândă cu toate că, după vechiul obicei al Moldovei, israeliții nu aveau un asemenea drept, obicei consacrat de domnul Moruz la 1804, apoi prin oficial Esc. S. d. vice-presidentului din Septembrie 1830 către divanul judecătoresc pentru motivele, că „Jidovii, nesă-țioși întru câștig... se silesc a face locuitorilor feliuri de strimtorice sunt foarte mari și sdruncinatoare pentru dăru-șii“ reproduc în manualul administrativ al Moldovei din 1855 vol. I pag. 525, și având a servi ca normă de observat; ear executarea acestei dispoziții, — *astăzi încă în vigoare* — s'a împedat nu numai prin motive imorale prea cunoscute ci și prin tipuri advocătesci.

Israelii, veniți mai ales din Galiția calici lipiți pământului, reușesc curând a se îmbogăți, nu doar prin spiritul de economie, prin cunoștințe deosebite, ci prin abilitatea și prin înșăduirea în exercițiul manoperelor celor mai nelegiuite și mai ilicite, prin lări exploatează continuu și cu conștiință pe locuitorii ușurei și neprevăzători, prin silința ce ei pun de a pândi ziua și noaptea ivirea miseriei spre a o exploata.

Ce e drept, însuși proprietarii, doritori a-și mări venitul dela moșie, a contribuit la exploatarea prin Evrei. Dând israelitului moșia sau cârcima în arândă cu un preț prea mare spre a pute fi plătit de un concurent creștin, proprietarii scia bine, că israelitul va pute plăti prețul numai otrăvind pe țeran prin beuturi pernicioase și exploatandu-l în tot felul.

Israelitul nu a încetat a fi în Moldova ceea ce am văzut că este în Galiția. Și în Moldova și în Galiția aceleași manopere întrebuintate pentru ruinarea săteanului. Săteanul muncește vecinic pentru speculantul israelit. Tot ce are săteanul recoltă, găină, unt, e luat de speculantul israelit pentru plata datoriilor făcute sau pentru plata beuturilor sunt cumpărate cu prețuri de nimic.

(Va urma).

„l'Indépendance roumaine“

este titlul unui ziar francez, ce va apărea în București dela 1 Octomvrie a. c. în toate zilele și în formatul impunător al celor mai mari foi franceze, precum sunt d. e. „l'Indépendance belge“, „Journal des Débats“, „Temps“. .. Astăzi acest ziar ese numai odată pe săptămână, ear mai nainte sub numele „l'Orient“ el era — cu deosebire pe timpul războiului româno-turcesc — o foaie zilnică.

Mărturisim sincer că am devenit de mult pesimiști față cu o parte din presa de dincolo de Carpați, a cărei organe, purtând titlurile cele mai pompoase, răsar ca bureții, pentru a dispărea eară în scurt timp, nelăsând în cele mai multe casuri alta după sine, decât compătimirea omului de bun simț, de oarece din nou s'a compromitat o deșăfrumoașă, precum: „*Frățietatea, Libertatea, Patria*“...

Pesimismul nostru nu se mărginește numai pelângă diare din România scrise în limba română, el și-a primit oarecare îndreptățire și în privirea unor foi scrise în limba franceză sau italiană, cari și ele, apărând sub diferite numiri atrăgătoare, îndeobște au o viață scurtă.

Espunerea d-lui *Emile Galli* — acesta este numele editorului foaiei „l'Indépendance roumaine“ — în nr. 651 ne însuflă însă atâta încredere în frumoasa această întreprindere, încât nu pregetăm a ne rosti despre șansele favorabile ale marelui ziar — francez după limbă, dar român după simțeminte. De unde încrederea noastră? Să ne explicăm! Dl Galli, gazetar de profesiune, fost corespondent la „*Journal de Genève*“ și la „*National*“ din Paris, a înțeles una: în București și în general în România o foaie cu deosebire franceză, va trebui să fie însemnată în formă și materie, va trebui să fie așa dicând impunătoare, pentru a cuceri publicul și a-și câștiga abonenți. Foi mărunt, cari necum să aibă influență în străinătate, stau sub nivelul diarelor mai importante scrise în limba română, dincolo de Carpați nu se vor pute susține nici când.

Dl Galli își compune deci redacțiunea în chipul următoriu:

„Redactorul *en chef*, redactorul ce vine după el și secretariul redacției vor fi Francezi și vor veni din Paris espres pentru a colabora la ziar. Ar pute fi temere că ei nu sunt pe deplin în curentul afacerilor din țară; dar afară de aceea că ei de aci încolo vor născu a se pune în acel curent — căci acest personal este găsit și va fi aici preste câteva zile — noi i vom conduce la început în toate actele lor. După câteva săptămâni de petrecere în București, ei de sigur vor fi la înălțimea situației lor. Inteligența lor ne este o garanție.

„Publicul va judeca asupra lor fiind ei la lucru.

„Redactorul științific și economic este așa dicând Român, pentru că locuiește în România de treizeci ani și ocupă aici o poziție științifică importantă....“

Astfel *l'Indépendance roumaine* își va avea mai departe și un redactor artistic și literar și mulți colaboratori români. Cu deosebire și corespondența din străinătate va fi bine reprezentată: „Correspondenții noștri din străinătate sunt cu toții de un timp îndelungat corespondenți a unui mare ziar european foarte cetit și foarte prețuit în toate țările... Intențiunea noastră încât pentru străinătate este, a insera în fie-care și două sau trei corespondențe particulare, scrise anume pentru *l'Indépendance*, între carele una din Paris....“

Cu un cuvânt *l'Indépendance roumaine* are să fie un organ, care să

se poată asemăna cu ori-care alt ziar francez mare, cum este bunăoară și *l'Indépendance belge*, pe care dl Galli pare a și-o fi luat drept model.

Încât pentru programa politică, *l'Indépendance roumaine* nu va servi nici unui partid singuratic, ci numai României și Românimeii. Intereșele acesteia vrea ea să le apere față cu străinătatea cu tot zelul și devotamentul, de care poate dispune un adevărat filo-român.

Dorim cu toată căldura inimei, ca frumoasa idee și nobilele intențiuni ale d-lui Galli să se realizeze întocmai. România și Românimea în deobște duce lipsa cea mai simțită a unui organ mare, care să se însărcineze cu apărarea intereselor române în străinătate. Mari, foarte mari vor fi meritele ziarului *l'Indépendance roumaine* pentru nația noastră, dacă va pute împlini ceea-ce și propune! Datoria Românilor este a-l sprigini pe cât se poate!

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Din Dobrogea, Constanța (Cheostengi) 19 August 1879 s. v. D-le redactor! Subsemnatii economi de oi și domiciliați în Dobrogea lângă Cheostenge vin d-le redactor a vă face cunoscut următoarele:

Venind noi în acest oraș a sară pe la ceasurile 4½ pentru interesele economice, am vădut prin acest oraș mai mulți tineri, toți înbrăcați uniform ala România adecă în costum național, pălării negre pe cap, Țabune (Mintene) scurte și cu șenor verde pe ele și la per cafenie (negre), pantaloni albi, cămeși asemenea și cisme negre.

Ne-a venit curios de așa ceva căci până acuma pe aici mai cu samă afară din miliție și autoritățile civile nu vedeai fără Musulmani (Turci), Tătari, Greci, etc. dară Români nici decum.

Am întrebat despre cauza și scopul acestor numeroși Români veniți aci în Dobrogea, ni s'a spus că acești tineri sunt elevii dela școala pedagogică din Moldavia, dela orașul Bârlad, și că acuma în timp de vacanțe fac învățării practice, adecă voia-giu prin țară.

Ne-am informat apoi, că de sară pe la ceasurile 6 au să se înbarce într'un vapor și să facă câte-va oare preumblare pe Mare, și că acționarii căilor ferate engleze de aci le-au promis a le da gratis un mic vapor pentru scopul Țis mai sus.

Pe la ceasurile Țise vedem că se adună de pe toate stradele orașului, elevii, se așează prin comandă militărească comod 3 și 3. Vine de aci îndată musica militară, compusă din 24 persoane a regimentului al doilea de Roșiori, pornesc împreună cu toții până la malul Mării.

Noi însă ne amestecăm în numărul public și petrecem pe elevi până la portul de înbarcare în malul Mării deci stând noi 2 persoane între atâta numărul public și înbrăcați în costumul nostru săliștenesc, pe când se prăgătau cele necesare pentru intrarea elevilor în vapor, ne chemă un elev dintre tot publicul spunându-ne că poftesce dl director. Îndată ne-am înfățișat înaintea celui domn, care era un om bătrân cu barbă albă, îmbrăcat civil. Îi facem complimentele cuviincioase, ne salutăm și ne întrebăm despre afacerea, ce avem aci și de unde suntem și de nume și pronume. Spunându-i ne mulțămesc dicând: foarte bine îmi pare când ved și pe locurile aceste frați de ai noștri din Transilvania. Ne spune apoi, dicându-ne pe nume, că d-sa este din Transilvania născut și în prezent director al școalei pedagogice din orașul Bârlad și că face

cu învățării sei voiajuri și că au fost prin România pe colo și colo și că au intrat în Țiua de 20 Iulie și în Transilvania pe la punctul Oituz adecă pe la Poiana-sărată. De acolo însă au mers prin Brețcu, Săcele, Brașov și de acolo la comuna Zernesci și celelalte comune din vecinătate cu Brașovul. Ne dăruiesc numele d-sale dicând, că se numesc Ioan Popescu. Ne întreabă apoi că dacă avem plăcere și voie să luăm parte cu d-lor la preumblare în vapor pe Mare. I-am mulțămuit prea mult și am arătat că cu mare bucurie voim aceasta. Între altele mai adaugă dl Popescu și Țice, că aceasta o face drept semn de recunoștință pentru noi, căci Țicea dănsul, când am fost în zilele trecute cu elevii mei prin țara d-voastră am fost foarte bine primit de frații noștri Români la toate comunele în care am putut ajunge. Noi însă am exprimat părerea de rău, că nu au înaintat până la Sibiu, Săliște etc. căci, Țice noi, că acolo sîntem atâți și atâți Români. S'au escusat că l'au împedat lipsa de timp, și că la pornirea d-lor din Bârlad așa au fost programa făcută.

După aceste fiind toate gata au spus dl Popescu d-lui prefect de aci ca să dea ordin santinellei să putem merge în vapor, ceea ce s'a și împlinit îndată.

Vaporul însă era mic. Abia încăpea ca la vre-o 150 persoane, pecând numai elevi era 82 persoane, ar fi voit însă a merge toți orașenii în vapor. Dară lipsa de încăpere împedă dorința orașenilor. Abia au putut încăpea autoritățile civile cu familiile d-lor și cele militare asemenea. Pe la ceasul 7 am pornit dela mal. Abia ne-am depărtat ca de 20—30 de pași la adânc și Țisa musică care era așezată în fruntea vaporului a început a cânta un marș frumos.

Marea cea lină părea că zimbesce vădând pe brațele sale pe rasa latină; ceva, care de seculi n'a mai vădut. Vremea era plăcută foarte și lină și abia din când în când se ridica câte un mic val.

După isprăvirea marșului cântat de mus. mil. au început a cânta musica vocală, compusă în trei coruri sub comanda d-lui Lascar Hârjesu.

Cântarea întâiu au cântat elevii, Cântul gîntei Latine; noi însă vădând că din această plăcere neprețuită trebuie o însemnare am profitat de ocazia strălucitei luni, și am scris poeziile care după care urmează:

După Cântul gîntei Latine au cântat musica și tot așa se schimbau când unii când alții. Cântarea a doua a elevilor a fost „Fata lui Gazi Osman“, a treia „La România“, 4. „Fiii României“, 5. „Păsărica Mării“, 6. „Hora dela Plevna“, 7. „Dor de călătorie“, 8. „Cântec ostășesc“, 9. au cântat elevii singuri fără comandă „Hora Dobanților.“ La fie-care poezie publicul din vapor făcea elevilor și muzicii cuviincioasa mulțămire.

Ne-am depărtat pe mare mai bine ca un mil, abia se mai vedea orașul. Pe la ceasurile 9 am sosit înapoi la mal. De acolo eșind din vapor în pace au mers elevii până la școala primară. Acolo, unde aveau cortel, așa s'a petrecut Țiua de eri.

A doua Ți (astăzi 19 August), mergând elevii la celebrarea sf. liturgiei în biserica catedrală cu hramul adormirii M. D. au cântat întreaga slujbă foarte frumos.

Aceste fiind vădute și petrecute de noi, rugăm pe d-voastră d-le Redactor ca găsind de cuviință a le publica în bogatul d-voastre ziar „Tel. Rom.“ din Sibiu.

Remânând ai d-voastre patrioți

Bucur Lupăa. Nicolae Steflea.

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 36.

Sedința din 5 Iulie 1879.

(Urmare.)

„Cestiunile date în discuțiunea sesiunii au fost:

„1. Misiunea d-lui N. Densușan. decisa din sesiunea anului 1878, pentru adunarea de documente istorice cu scop de a îndeplini lacunele din istoria sa, despre revoluțiunea din anul 1874.

„2. Raportul verbal făcut de d. Odobescu asupra publicării manuscriselor cantemirane, adus din Rusia.

„3. Adresa d-lui prefect Remus Opran de la Constanța, comunicată de către onor. Ministru al cultelor și înstrucțiunii publice cu Nr. 380, din 11 Aprilie a. c. despre monumentele antice cari se află pe teritoriul Dobrogei în mare număr, și care d-sa este de părere a se duce în Constanța și a se forma dintr'ensele un muzeu local; mai departe epistola d-lui prefect George Ghica din Tulcea, și informațiunile d-lui V. Al. Urechia date în aceeași cestiune, după călătoria ce făcu d-sa prin Dobrogea.

„Cestiunea Nr. 1 trecu prin o lungă desbatere în ședințele din 30 și 31 Maiu st. v. după care secțiunea alegând de referent pe d. coleg V. Babeș, cu însărcinare ca cercetând toată colecțiunea și estrasele documentelor trimise de d. Densușan dela Budapesta, să 'și dea opiniunea asupra valorii lor istorice cum și dacă, și până la ce măsuri 'și-au ajuns scopul principal, pentru care i s'a încredințat acea misiune și spelele cerute.

„Raportul d-lui Babeș este cunoscut academiei și decisiunea luată asupra lui se cuprinde într'un alt proces-verbal.

„Nr. 2. din manuscrisurile cantemirane, pe lângă cele publicate în anii precedenți, s'a mai tipărit estimp istoria ieroglifică în 31 de coale și Collectania orientală în 2, eară Vito C Cantemiri este sub presă. Urmează corespundențele glosarului, bibliografia și prefacia; teate acestea sub îngrigirea d-lui coleg Al. Odobescu. Așa aici lipsesc numai că la întocmirea bugetului să se ia în considerațiune spelele necesare pentru tipărirea restului de circa 13 coale în proporțiunea, în care se votaseră acele în ședințe din 27 Septembrie 1878, din fondul economiilor cu 6.500 lei noi.

„Nr. 2. Secțiunea istorică în ședințele din 18 și 21 Iunie primi cu adevărată satisfacțiune patriotică sciirile autentice venite despre monumentele antice care se află în Dobrogea și votează recunoștința d-lor Opran și Ghica; însă nu este de opinie ca să institue vre un muzeu în Dobrogea ci doresce și recomandă ca ori câte monumente s'ar afla în acea provincie care se merite conservare, să fie transportate la muzeul național din capitală țerei și așezate aici. Această opinie fu susținută cu argumente tari și adoptate în unanimitate cu adaos ca partea academiei să se facă, prin delegațiunea sa pașii necesari pe lângă înaltul guvern al țerei spre scopul acesta.

„Dacă Secțiunea istorică în această sesiune extraordinară, nu a fost în stare să desvolte activitate cel puțin egală cu aceea din anul trecut, cauza principală se poate afla întru împregiurarea, că membrii sei ca și acei alți d-ni colegi, convocați în sesiune extraordinară mai cu trei luni înainte de 15 (27) August, care fusese până acum ziua convocării în sesiunea anuală împărțiți în diverse comisiuni emise în urmarea noiei organizațiuni a acestui Corp academic, au fost distrași de la studiele, ce cad în sfera

de activitate a secțiunii lor; eară cătră finitul acestei sesiuni afaceri de altă natură au silit pe majoritatea lor a se depărta fără ca Secțiunea să apuce măcar a se reconstitui în exemplul noilor Statute și al regulamentului adoptat de curând din care cauză Secțiunea rămâne cu biuroul seu mai dinainte până la sesiunea viitoare din anul 1880“.

(Va urma).

Varietăți.

* (Postal). La oficiul postal din Apahida (comitatul Clujului) este de ocupat: postul de magistrul postal pre lângă o caștiune de 100 fl. Competența lui consistă: din salariul anual 200 fl, pașale de cancelarie 40 fl, și 300 fl. pentru espedări.

Doritorii de-a ocupa acest post au să își adreseze rugărilor în termen de 3 săptămâni la direcția postală în Sibiu.

* (Manevrele). Soldații tinători de garnisoana Sibiu, cari tură părtași la manevre au sosit astăzi în la 1¹/₂ oare după amiază. După defilarea pe promenadă s'au postat pe piața „casarmei“ de unde după comandata rugăciune au intrat în casarmă.

* (Un cubul de cucuruz 321 fl.) În timpul din urmă s'a scris mult despre usurări. De curând se relată din Crasna un cas nou comis de un usurar fără inimă. Traesce în Crasna un neguțător, care prin usurări sa în scurt timp s'a îmbogățit. Acesta au împrumutat înainte cu cât-va ani unui plugar de acolo un cubul de cucuruz, pe care acesta neputându-l reîntoarce la timpul seu fu silit a se deoblega să plătească interese mari. Din timpul acela neguțătorul nu mai ceru cucuruzul împrumutat ci după mai mulți ani, când prețul cucuruzului se urcă la 251 fl. intentă proces plugarului, și judecătorul afară de capitalul pretins 'i-a mai judecat și spese procesuale în suma de 70 fl. Atunci apoi usurarul a cerut execuțiune și respective licațiune pentru suma de 321 fl. asupra averii nemiscătoare prețuită la 800 fl. a plugarului care apoi la adona licațiune pentru suma de sub execuțiune ajunse în proprietatea usurarului. Așa dară el pentru un cubul de cucuruz a căpătat o avere în preț de 800 fl.

Sciiri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Petersburg, 5 Septembrie n. Uci-dătorul guvernatorului Crapotchin este arestat. — În sinul mării turbează de eri un vifor vehement, care face să crească Neva. Canalurile amenință să ese din alviile lor. Centrul cetății și suburbiile sunt inundate; au dus apa coperișe și hornuri (coșuri).

PARTEA SCIENTIFICĂ
și LITERARĂ.

Prelegere practică

despre

modul tractării practice a pieselor de lectură în școala populară, citită în ședința reuniunii învățătorilor români din țara Bérsei în 5 Aprilie 1879

de

Domețiu Dogariu,

învățătoriu la școala capit. din Satulung.

(4 Urmare)

Ascultați dară să vă spun o istorioară despre nesce copii răi!... A fost odată un om bătrân și cu frica lui Ddeu. Bătrânul acela se numia Eliseiu. Trecând Eliseiu odată printr'un sat a aflat pe stradă o mulțime de copii răi, cari se băteau, se împin-

geau, vorbind tot cuvinte urite. Eliseiu, fiind încălțat de oboșală și de căldura zilei, își luase pălăria de pe cap și mergea astfel printre copii. Și se vede că lui Eliseiu îi căduse părul de bătrânețe, căci copiii cei răi cum îl vedură, în loc de a-l saluta, au început să strige după el: „Pleșugule! Pleșugule! și alte cuvinte de batjocură. Bătrânul Eliseiu, vădând purtarea cea necuviincioasă a copiilor, să năcăji foc și ridicându-și mâinile cătră cer dișe: Doamne, dacă copiii acestia sunt de acuma atât de răi, câte rătății nu pot face ei când vor fi mari? Doamne nu 'i lăsa nepedepsiți, căci ei nu sunt demni de viață!“ Ddeu auzi rugăciunea lui Eliseiu și trimise doi urși din pădure, cari venind în sat, se aruncară asupra copiilor și omoriră o mulțime dintre ei. Eată dară că lui Ddeu încă 'i sunt neplăcuți copii cei răi! El îi pedepsește aspru pentru neascultarea lor, pre când pe cei buni îi iubesc, le ascultă rugăciunea și le dă tot ce cer!

Cetesce I. mai departe! Despre cine e vorba în aceasta propozițiune?

Scolariul. Acı este vorba tot despre călători.

Învățătorul. Și ce să dișe că a făcut călătoriu?

Scolariul. A mulțamit prietinesce copiilor.

Învățătorul. Noi mai putem dișe în loc de „prietinesce“ și „amicabil.“ Mai cetesce L. încă odată propozițiunea aceasta și pune în loc de „prietinesce“ cuvântul „amicabil!“ — Despre ce a fost întreat călătorul pe copii?

Scolariul. Despre drumul de cătră oraș.

Învățătorul. Ce numim noi drum?

Scolariul. Locul pe care umblă oamenii cu carerele.

Învățătorul. Ce numim noi potecă?

Scolariul. Locul pe care umblă oamenii numai pe jos.

Învățătorul. În ce samenă drumul cu poteca? În ce samenă (diferesce sau se deosebesce)? Și ce fac oamenii ca să nu se strice drumurile?

Scolariul. Le pavează cu petriș.

Învățătorul. Cetesce S, mai departe! Care copil era gata a 'i arăta călătorului calea?

Scolariul. Toți.

Învățătorul. Și ce a făcut unul dintre ei?

Scol. S'a dus cu străinul până afară din sat ca să nu rătăcească.

Inv. Ce cugeți tu N, oare străinul acela a mai trecut vre-odată prin satul acesta?

Scol. N'a mai trecut.

Inv. Și pe ce cunosci tu?

Scol. Pe aceea că a întreat pe copiii despre drum.

Inv. Cetesce propozițiunea următoare și spune'mi despre cine e vorba acı?

Scol. Tot despre călători.

Inv. Și ce se dișe că a făcut el?

Scol. Se dișe că a mulțamit din nou.

Inv. Călătorul s'a arătat mulțamitor pentru binefacere. Noi încă trebuie să ne arătam mulțamitori cătră cei ce ne fac bine! Și ce a mai diș când mai despărțit de copil?

Scol. Se vede că satul acesta are o școală bună cu un brav învățătoriu.

Inv. Ce învățătură putem trage din aceasta istorioară?

Scol. Noi putem trage aceea învățătură, că să ne purtăm bine, căci prin purtarea noastră aducem laudă școalei și învățătorului nostru.

Ad. 4. Spune'mi M, cuprinsul acestei bucăți cu cuvintele tale!

Aceste toate căte se cuprind în această bucată s'au întemplat chiar

asa; pentru aceea bucată aceasta cuprinde o istorioară morală, carea ne învață și pre noi cum avem să ne purtăm. Noi după cum am vădut acı, am înțeles, că copii fără de școală sunt înclinați mai mult spre fapte rele de cât spre fapte bune, și de oare ce faptele cele rele nimicesc totdeauna faptele cele bune, de aceea Ddeu a lăsat de îngrigitori asupra copiilor pe părinții și pe învățătorii. Acestia se silesc în tot timpul a delătura înclinațiile cele rele ale copiilor și a 'i face buni și de omenie. Copii dară trebuie să asculte de ei și să le împlinească sfaturile lor. Numai copiii cei răi și cei nemulțamitori nu vor a da ascultare părinților și învățătorilor. Acei copii capătă apoi pedeapsă și pedeapsa este urită și rușinoasă. Voi să vă fericiți de pedeapsă! Ddeu încă pedepsește pre copii cei răi cu mult mai aspru decât oamenii!

Ad. 5. Luați sama că eu mai cetesc încă odată bucată aceasta și după aceea voi provoca și pre unii din voi a o ceti.

Inv. va observa ca elevii, când cetesc, să se ridice în sus, să 'și țină cartea în mâna stângă și în depărtare cuvenită de ochi, căci ținând cartea prea aproape sau prea departe, le va cauza morbul de ochi singur cu voia lui. Va observa mai departe, ca elevii să cetească rar și tare însă fără a sbera, modulându-și vocea după cuprinsul bucăței. Va observa și aceea, ca să nu treacă prea iute dela o bucată la alta, până nu se va convinge pe deplin, că toți elevii cetesc bine, căci e cu mult mai consult a ceti o bucată de dece ori decât dece bucăți odată.

Ad. 6. Copii până în cutare di învățați bucată: „Călătorul și copii“ de rost și înțonați cuvintele așa după cum ați auzit în școală.

(Va urma).

Bursa de Viena

din 5 Septembrie n. 1879.

Metalicele 5%	66 45
Împrumutul naț. 5% (argint)	68 05
Împrumutul de stat din 1860	123 30
Acțiuni de bancă	820 —
Acțiuni de credit	255 90
Valuta nouă imperială germană	57 75
London	147 80
Galbin	5 59
Napoleon d'aur (poli)	9 32

Economic.

Făgăraș, 29 August n. Pro hectolitru: Grâu fl. 6.50—7.50; grâu scăreț fl. 5.—5.60; scăară fl. 3.—3.30; cucuruz fl. 4.—4.60; ovės fl. 2.—2.20 mălaiu fl. 9—9.50; Sămânță de cânepă fl. —; mazerefl. 7.—7.50; linte fl. 8—9; fasole fl. 5—5.50; crumpene fl. 1—1.60; pro 100 chilo: Slănină fl. 60—70; sēubut fl. 36—40; sēu deluminări fl. 56 unsoare fl. 55—58; cânepă fl. 26.—30; sēmēnță de in fl. —.—; sēpun fl. 56; fēn fl. —.—; ouē — de — cr.; o păreche de pui — cr.; o păreche de găse fl. —.—; o litră de unt — cr.; pro chilo carne de vită 40 cr. carne de vițel — cr.; carne de porc 40 cr.; carne de berbec 28 cr. În tērgul de ađi s'au aflat parte bucate și poame, pentru aceea s'au și efinit prețurile lor în cătră.

Budapesta 30 August n. În săptămâna trecută a cădut mai multe ploicele, cari însă nu e de ajuns nici cucuruzului, nici rapiței și foarte puțin și strugurilor cari toate se stēng vēdēnd cu ochii de uscăciunea colosală, ce durează acum de multă vreme. Cucuruzele parte mare n'au putut lega, și care au legat nu pot înainta în crescerea tuleilor; rapița nu se poate sēmēna și cei mai mulți economi desnădēduind în posibilitatea sēmēnatului acestui articol s'au și lăsat de-a se mai ocupa cu sēmēnatul rapiței; strugurii nu cresc, sūt mici și încă mai toți tari așa încât nici în culesul viilor nu mai este nădejde mare. Economii sūt pe ici tare o-pēriți, supērați și așa dișcēnd desnădēduiți cu totul. Preste tot locul rele semne. Imblătitul grânelor s'a sfērșit, dară rezultatul e mai miserabil, ca cum s'a așteptat. Temperatura e tare schimbăcioasă; după puținică ploaie de loc se rēcesce timpul cu 7—8° R. Când e cald, apoi e cald tropic

asa încât cugetă omul că acum are să înceapă vara. Termometrul arată în umbră până la 25° R. căldură. În scurt, timpul nu e priincios de loc și această împregiurare a scumpit bucatele și toate celelalte articule din tîrg. Așa notăm în deosebi:

Grâul la 80,000 m. m. cu fl. 12—12.80; sîcarea la 5000 m. m. cu fl. 8.30; orzul la 5000 m. m. cu fl. 6.75—10.75; ovîsul cu fl. 6—6.85; cucuruzul la 10—12,000 m. m. cu fl. 6.65—7.80; făina a trecut ca piperul cu prețuri mari, și s'au transportat mari cantități în toate părțile lumii. Păstăioasele au trecut ca și în săptămânile de mai înainte și adică: lîntea cu fl. 9—10.50; mazărea cu fl. 9—10; fasolea cu fl. 9—9.50; mîlaiul cu fl. 5.80—6; sîmînța de in cu fl. 13; toate per 100 kilograme; lînile per 56 kilograme au trecut cu fl. 93—95; porcii au avut cea mai bună cîutare în această săptămînă; între numărul total de 90,190 au fost din Ungaria de jos 3540, din România 2820 și din Ardeal 950 capete în tîrg; spirtul încă a fost mai bine cercetat și s'a vîndut: *en gros* cu fl. 30.50 și în *consum* cu fl. 31—32 per 10,000 litre %.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitățiuni: în 7 Oct. imob. lui Nicolae Biro în Cluj (trib.); în 8 Septemv. imob. lui Pavel Mateiu în Cristurul-săses (judec. cerc. Sighișoara); în 2 Oct. și 3 Noemv. imob. d-nei Ester Lugosi mîritată Nagy în Baci (trib. Deva); în 11 Sept. și 11 Oct. imob. lui Francisc Demeter în Dedrat și Siplac (judec. cerc. Teaca); în 29 Sept. imob. lui Michail Malmer în Bălcaciu (judec. cerc. Medias); în 28 Sept. și 21 Oct. imob. lui Castan Indre și soți în Törökfalva (judec. cerc. Someșu mare).

Nr. 213.

1—3

CONCURS.

Pentru vacanta parochiă de clasa III Valea-Lupșei protopresbiteratul Lupșei prin aceasta se escrie concurs cu termenul până în 23 Sept. a. c. st. v.

Emolumentele sînt:

- casă parochială;
 - folosirea cimiteriului;
 - dela 140 case câte o ȳ de clacă sau 30 cr.
 - din repartitia pentru servitorii bisericeii 20 fl. v. a.
 - stola regulată în sinodul parochial din 12 Iunie, 1877, și
 - ocupând și postul de docent cu salariu 120 fl., cari computate, afară de salariu învățătoresc, în bani d'au un venit anual de 231 fl. v. a.
- Doritorii de-a ocupa la acest post au să-și aștearnă suplicile lor instruite în sensul „stat. org.” subsemnatului până la termenul amintit.

Offenbaia, în 20 August, 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. prot. gr. or. a Lupșei.

Nr. 124.

1—3

CONCURS.

Prin aceasta se escrie concurs cu termen până la 23 Septemvrie st. v. a. c. pentru ocuparea stațiunii învățatoresci.

I. La scoala parochială gr. or. din Gothacsa cu următoarea dotațiune:

- 11 jugere pămînt comasat, sîmînătură de grâu, cucuruz, fînaț și grădina scoalei luându-se numai pe jumătate venitul, aduce venit anual 165 fl. v. a.
 - bani gata din lada comunei 35 fl. v. a., la olaltă fac suma de 200 fl.
 - cuartir liber în edificiul scoalei, și
 - lemn de foc 3 orgii.
- II. Pentru filia Uleș cu salariu de

100 fl. v. a., cuartir liber în edificiul scoalei și 3 orgii lemne de foc.

Doritorii de-a ocupa aceste stațiuni au a-și așterne concursurile lor instruite conform dispozițiunilor „stat. org.” la subsemnatul oficiu ppresbiteral în termenul amintit.

Se poftesce ca concurenții, cari vor concura pentru cel dintău post, să scie și limba maghiară.

Gurasada, 22 August, 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu, m. p.,
adm. ppresbit.

Nr. 117.

2—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din comuna Brădățel, în ppresbiteratul Ilia-murășană se escrie concurs cu termenul până la 16 Septemvrie a. c. st. v.

Emolumentele sînt:

- Salariul anual de 100 fl. v. a. solvind în 3 rate, $\frac{1}{3}$ din fondul scolar, $\frac{2}{3}$ din cassa comunei.
- 60 măsuri mari (a 22 cupe), $\frac{1}{2}$ în grâu și $\frac{1}{2}$ în cucuruz.
- Grădină de legumi.
- Cuartir liber în edificiul scoalei și lemne de încălțit.

Dela concurenți se cere, ca să poarte și oficiul de cîntăreți și să aibă cursul pedagogic precum și esamen de calificățiune.

Petițiunile instruite conform prescrișelor „st. org.” au a se așterne oficiului ppresbiteral în Gurasada, posta ultimă. „M. Illye” până la termenul sus indicat.

Brădățel 12 August 1879.

Oficiul ppresbiteral al tractului Iliei-murășene în conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m/p.,
adm. ppresbit.

Nr. 75.

2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din Tissa ppresbiteratul Dobrei cu salariu anual de 110 fl. v. a. — 80 măsuri de cucuruz sfîrmit, 4 măsuri de fasole, cuartir în edificiul scoalei cu grădină de legumi, și 8 orgii de lemne, — din cari se va încălț și scoala — se escrie concurs cu termenul până la 16 Septemvrie a. c. s. v.

Doritorii de-a ocupa acest post își vor adresa suplicile lor în termenul sus satorit la subscrisul instruite în sensul „statutului organic” și a „dispozițiunilor sinodale din 1873, notându-se că alesul va ave a conduce și cîntările în biserică, în Dumineci și sîrbători.

Deva, 16 August, 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Papiu m/p.,
ppresbit. adm. Dobrei.

Nr. 28.

2—3

CONCURS.

Ne fiind la scoala confesională gr. or. din Zam cu filia Tămășesci tractul Iliei învățătoriu ales în înțelesul prescrișelor legii, prin aceasta se deschide concurs cu termen până la 16 Septemvrie st. v. a. c.

Cu acest post învățătoresc sînt legate următoarele emolumente:

- în bani gata 110 fl. v. a.
- bucate 80 măsuri din cari 15 măsuri grâu.
- 8° lemne pentru foc din cari are a se încălț și scoala.
- cortel liber, 2 odăi, 1 culină și 1 cămară.
- grădină pentru legumi și 1 juger pămînt arătoriu în grădina scoalei de altoire.

Concurenții vor documenta că sînt Români gr. or., că au absolvat pedagogia ori clerica și au cel puțin 4 clase gimnasiale, și pot propune pe lîngă limba română limba maghiară și germână în cetire și scriere, cunosc tipicul și cîntările bisericesci, fiind obligați în biserică a fi cu pruncii la servițiul divin.

Pe lîngă instruirea pruncilor, vor fi îndatorați a ține și prelegeri cu cei repetenți, vor propune învățătura în cetire și scriere cu cei adulți, despre ce va ave deschilinită remunerațiune pentru osteneală.

Poate spera la accident dela notariul cercual dacă dorește în oarele libere a se ocupa în cancelaria notarială, și a visita morții avînd dela fie-care vizitare 40 cr.

Recursele a se așterne adresate comitetului parochial din Zam prin oficiul protopresbiteral al tractului Iliei, posta: Ilia, locuința Gurasada.

Zam, 12 August 1879.

Petru Fogaraș m/p., Nicolau Enciu m/p.,
not. com. parochial. paroch și pres. com. par.

Cu învoirea mea:
Alecsiu Olariu m/p.,
adm. ppresbiteral.

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii vacante învățatoresci dela scoala greco-orientală din Finteușul mare, se escrie concurs cu termen până la 30 Septemvrie a. c. în care ȳ va fi și alegerea.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt 100 fl. dela comună prin repartitie și cuartir natural în casa scoalei.

Doritorii de-a ocupa această stațiune au a-și așterne suplicile lor instruite în sensul prescrișelor statutului organic până la termenul de mai sus oficiului protopresbiteral în Cărpiniș p. u. Kápolnok-Monostor ca inspectorat districtual scolar.

În conțelegere cu administratorul protopresbiteral tractual.

Finteușul mare, 12 August 1879.

Pentru comitetul parochial
ca senator scolar.

Stefan Dragoș m. p.,
paroch și președinte.

CONCURS.

Devenind stațiunea de învățătoriu la scoala noastră din Laz vacantă se escrie concurs până la 10 Septemvrie 1879 st. v.

Leafa învățătorului e de 120 fl. v. a. carea se numără din caseta comunală, pre lîngă aceasta se mai dă învățătorului cortel în edificiul scoalei și doi stângini de lemne de foc.

Doritorii de-a ocupa preatinsul post au să-și îndrepte suplicile lor instruite cu documentele prevădute în „Statutul organic” inspecțiunei scolare districtuale în Sebeș până la sus satoritul termen.

Laz în 16 August 1879.

3—3

Comitetul parochial.

CONCURS.

Comitetul parochial al comunei bisericesci gr. or. din Oravița română în ședința sa din 5/17 August a. c. a hotărît facerea unui clopot (campan) nou de 10 măji precum și preturnarea unuia de circa 4—5 măji.

Pentru cari prin aceasta escriindu-se concurs, sînt poftiți toți acei d-ni turnători de clopote cari reflectează la aceasta lucrare, a-și trîmite ofertele la subscrisul în termen de 14 zile socotite dela prima publicare a acestui concurs, provădut cu arătarea prețului pentru cel nou, precum și pentru preturnarea celui vechiu, loco Oravița română.

Oravița română în 25 August 1879.

Pavel Cimponeriu m. p.,
președ. comit. par.

3—3

Nr. 201—1879.

3—3

CONCURS.

Conform părintescei rezoluțiuni consistoriale dto 11 Novembre 1878 Nr. 3062 pelângă neputinciosul paroch Dimitrie Dogariu din Vama-Buzeului, se escrie concurs pentru un capelan carele totodată are să fie și învățătoriu cu termen până la 9 Septemvrie a. c. când va fi și alegerea.

Emolumentele sînt:

- din ferdelele dela 187 case a treia parte . . . fl. 62.25
- tacele de câte 50 cr. de familie pe jumătate . . fl. 46.75
- din toate veniturile preoțesci jumătate . . . fl. 70.—
- tacele dela scolari . . fl. 60.—
- cuartir liber în casa scoalei

Suma . fl. 239.—

Doritorii de-a ocupa acest post sînt avisați, ca până la termenul sus arătat, suplicile lor instruite în sensul stat. org. și regulamentului provisoric din anul 1873 să le aștearnă prin subscrisul sinodului parochial.

Elöpaták la 14 August 1879.
În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Moga m. p.,
adm. ppresb.

Nr. 214. 1879.

CONCURS.

Prin aceasta se escrie concurs cu termen până la 15 Septemvrie st. v. a. c. pentru ocuparea stațiunilor învățatoresci.

I. La scoala parochială din Amnaș cu următoarea dotațiune:

- un salariu anual de 70 fl. v. a. dela popor, care se va plăti în rate decursive, și eventual un ajutoriu de 40 fl. v. a. dela veneratul consistoriu archidieceșan.
- cuartir liber și lemnele de foc trebuincioase.

II. La scoala parochială gr. or. din comuna Rusciuri cu un salariu anual de 30 fl. dela popor și un ajutoriu de 50 fl. v. a. dela veneratul consistoriu archidieceșan.

Doritorii de-a dobândi vre una din aceste stațiuni, au să-și aștearnă concursurile lor instruite conform dispozițiunilor „Statutului organic” la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul amintit.

Sibiui 16 August, 1879.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiului I.

În conțelegere cu oficiile parochiale.

Moise Toma m. p.,
adm. ppresc.

3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățatoresci dela scoala gr. or. din parochia Booz, și filia Tîrnăvița ppresbiteratul Iliei-murășene, să deschide concurs cu termen până la 26 August st. v. 1879 în care ȳ va fi și alegerea.

Emolumentele sînt:

- Pentru Booz 100 fl. v. a. bani în repartitie, și bucate 60 ferdele cucuruz în boambe, cuartir în edificiul scoalei, folosirea grădinei scolare, și lemne de încălțit de ajuns.
- Pentru filia Tîrnăvița un salariu anual deocamdată în bani 60 fl. v. a. 30 ferdele bucate în grăunțe folosirea grădinei scolare, și lemne de încălțit de ajuns, de va fi și cîntăreț și sciind și tipicul bisericeii acel concurent va servi și ca cantor de unde va căpeta repartitia sa cuviincioasă, precum și folosirea a 2 jugere de pămînt arătoriu din eclesie.

Doritorii de-a ocupa aceste stațiuni au a-și așterne concursurile lor în sensul legii scolare la comitetul parochial până la termenul sus indicat. În conțelegere cu comitetul parochial și administratorul ppresbiteral.

Iosif Oprean m. p.,
paroch și direct. scol.

3—3